

STOPA

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ Č. 43

Chcem Vámi Zústať Také Dáť

Calif. III 1975

LONDÝN
1920

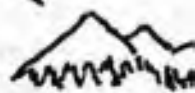
COPENHAGEN
1924

ANGLIE
ARROW PARK
1929

GÖDÖLLÖ
MADARSKO
1933

IDAHO
U.S.A

HOLANDSKO
1937

ANGLIE

SUTTON
PARK

MOISON
FRANCIE
1947

RAKOUSKO

NORSKO

1975

NIAGARA
CANADA
1955

FILIPINY
1959

MARATHON
RECKO
1963

TOKIO
1971

redakčná rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné

Vznik skautingu na Slovensku podmieňovali iné okolnosti než v Čechách a na Morave. Pred prvou svetovou vojnou okrem Matice Slovenskej nebolo iných národných organizácií a slovensko-rečové bolo okrem cirkevných škôl len niekoľko gymnázií. Neboli povoľované nijaké národné spolky ako v Čechách napr. Sokol a vôbec národnostný útlak bol mnohonásobne vyšší, najmä od toho času, keď maďarský min. prečeda Apozyni vyhlásil, že slovenského národa niet. Slovenská mládež mala iné starosti než zakladať skauting, hoci slovenskí vzdelanci o tejto organizácii vedeli. A tak sa stalo, že vo väčších mestách sa zakladali maďarské a nemecké skautské oddiely v rámci odnárodňovacieho procesu Slovenska.

Keď sa po vojne ústami slovenského národného hrdinu, učenca a generála Dr. Milana Rastislava Štefánika a Martinskou deklaráciou prihlásil slovenský národ ako rovnocenný partner do zväzku ČSR, boli dané podmienky aj pre znik skautingu. V rokoch dvadsiatych prichádzajú jednak táboriť české skautské oddiely do romantických slovenských hôr a potom českí profesori pôsobiaci na Slovensku rozširujú aj ideu skautingu. Slovenskí mládežnícki pracovníci zakladajú prvé oddiely vo väčších mestách a z tohto zasiatého semena do srdca slovenskej mládeže rozrastá sa potom skauting ako ušľachtilá rastlina. Slovenskí skautskí vodcovia absolvujú najprv moravské lesné školy výborne vedené bratmi Fanderlíkmi a potom v roku 1927 pri táboroch zvolenského oddielu zakladá Ing. A. Petru Slovenskú lesnú školu najprv v Turci a potom v Obyšovciach pri Košiciach. Tieto lesné školy mali potom svoju tradíciu číreho ničím neovplyvneného skautingu a mali mnohých absolventov z Čiech i Moravy. Príťažlivosť skautskej myšlienky skoro spozorovali aj iní, a tak vznikajú katolícke, evanjelické a židovské skautské organizácie, ba dokonca komunisti zakladajú oddiely tzv. Spartakových skautov práce. V národnostne zmiešaných väčších mestách jestvujú maďarské a nemecké oddiely. "Zväzoví" skauti (podľa mena ústrednej organizácie, vedenej prof. A. B. Svojsíkom: Zväz junákov-skautov a skautiek RČS) boli organizačne napojení na Prahu s krajiniským ústredím v Bratislave. Dnes, z dejinného pohľadu, možno konštatovať, že spolupráca všetkých skautských organizácií (okrem komunistických) bola naozaj skautská v súhlase s ideou medzinárodného skautského bratstva. Slovenské oddiely vychovali skautingu oddaných jedincov, ktorí ušľachtilé myšlienky skautingu prenášajú do verejného života a nebolo neskôršie ťažké rozoznať medzi vysokopostavenými vzdelancami bývalých skautov podľa daného sľubu: raz skautom-do smrti skautom. Slovenskí skauti a skautky sa rovnocenne zúčastňujú rôznych medzinárodných podujatí a na niektorých Janoboree vytvárajú rázovité slovenské vzorové tábory, ktoré neujdu pozornosti ani zakladateľa skautingu Lorda Roberta Baden-Powela of Gilwell. Zakladateľ skautingu u nás prof. A. B. Svojsík veľmi často navštevuje slovenské skautské tábory nielen "zväzové", ale aj homogénne oddiely (katolícke a pod.) a neskrblil nikdy chválou.

Prichádza druhá svetová vojna a prvý zánik skautských organizácií v našich krajinách, lebo pre nemeckých fašistických okupantov je skauting anglickou špionážnou organizáciou. Na Slovensku sa bývalé skautské oddiely pretvárajú na jednotky jednotnej mládežníckej organizácie. Bývalí skautskí činovníci popri udržaní skautských vý-

chovných metód prepašujú do tejto organizácie dokonca aj meno skaut ako pomenovanie vekovej hranice medzi 12 a 16 rokmi (malí zostali víťazi a z roverov sa stali junáci). Toto však netrvalo dlho, lebo Nemcom išlo o prispôsobenie tejto organizácie na vzor Hitlerjugendu. Hoci názov víťaz a junák zostáva, názov skaut sa mení na orol a odhalení skautskí činníci sú nielen vyhadzovaní zo svojich zamestnaní, ale aj zatváraní do koncentračných táborov. Idea skautingu však na Slovensku žije ďalej skrytá v dušiach mládeže a čaká na koniec vojny s túžbou po otvorenom prejave.

Po vojne r. 1945 sa ustanovuje v Bratislave samostatná skautská organizácia Slovenský Junák, ktorá je napojená s Českým Junákom na strešnú organizáciu celej republiky, najmä pokiaľ ide o reprezentáciu vo Svetovej organizácii skautov a skautiek. Organizačná štruktúra Slovenského Junáka i určité výchovné prvky sú prispôbivé slovenským pomerom so slovenskými odznakmi a označeniami, pravda za úzkej spolupráce a s mnohými spoločnými podujatiami Českého Junáka v Prahe. Skauting na Slovensku, tak ako v Čechách, očakával ako skutočná demokratická organizácia mládeže od novej republiky väčšie pochopenie, než sa mu dostalo, no vplyv komunistov na spoločenské usporiadanie bol od počiatku veľký a samozrejme neprajúci skautingu. Fašistom bol skauting trňom v oku a komunistom bol imperialistickou kapitalistickou organizáciou a takto nemohol svojimi humanitnými ideami vyhovovať ani jednej z nešťastných krajných myšlienkových smerov, ktoré v určitom dejinnom úseku ovládali naše krajiny. Akčný výbor Slovenského Junáka po r. 1948 premenil ho na Pioniera, mládež i činníci hromadne vystupovali a potom dlhoročne väznení a deklasovaní stali sa dodnes nepriateľmi komunizmu. Kvôli objektívnemu pohľadu na minulosť treba konštatovať, že nikto z hlavných činníkov náčelníctva Slovenského Junáka sa nezapredal a nijaké väznenie či prenasledovanie ich nedonútili, čo len krok ustúpiť zo svojich skautských zásad.

V r. 1968 ako na jedno zapísknutie sa zišli zas po dvadsaťročnom tme už zostárnutí skauti a skautky, so slzami v očiach sa objímali a pyšne vyzdobili klopne svojich kabátov poschovávanými skautskými odznakmi. Zas svitla nádej - s horúčkovitým ponáhľaním rástli skautské oddiely ako huby po blahodárnom dáždi, konali sa lesné školy, prejavila sa štedrosť pre počiatočné finančné ťažkosti a hlásili sa skauti a skautky, ktorí hoci vedľa seba žili, o sebe nevedeli. Obavy zo srdcých, ktorí komunistickú knutu pocítili na vlastnej koži, však nevymizli, lebo ťažko bolo veriť, že komunisti pripustia mládež k čírim prameňom skautskej myšlienky. A štalo sa, čo sa obavami očakávalo - skauting bol zas rozpustený. Niekoľkí veľmi exponovaní a brániaci skomunizovanie skautingu odchádzajú do exilu, opúšťajúc svoju vlasť na neurčitý čas; tí čo zostali doma - ponárajú sa do duševného exilu a mnohí sú prenasledovaní. Tých niekoľko mesiacov však stačilo do srdca mládeže zasiať semeno myšlienky skautingu, ktoré azda raz v oslobodenej vlasti zas vsklíči a vyrastie ako vetva svetového bratstva a sesterstva. Našou povinnosťou tu v slobodnom svete je uchopiť padnutú pochodeň a svojimi skromnými silami urobiť všetko, aby sme ju raz planúcu zaniesli domov a podpálili ňou tlejúci oheň skautskej myšlienky.

S V Ě T O V Ā J A M B O R E E A Č E S K O S L O V E N S K O

Letoší Norhjam v Norsku je čtrnáctým světovým Jamboreem z nichž jedno, v r 1957 bylo jubilejní, kdežto ostatní byla pravidelná s výjimkou válečných let, kdy se jamboree nemohlo konat.

Na předešlé stránce jsou symboly všech jamboree jichž jsme se jako skauti účastnili. Na třech jsme nebyli.

První se konalo v Olympii, v Londýně a byla to vlastně schůze, protože se netábořilo pod širým nebem. Tehdy se účastnil náš kontingent jen malou skupinou, ale dobře se zapsal do paměti a historie, protože naši chlapci, pod vedením A.B.Svojsíka, náčelníka zakladatele, si získali srdce všech zpěvem a hudbou. Vyprávěl mi Sir Everet, organizátor skautské organizace i bývalý tajemník World Bureau, Lunt, že na ty večery s našimi hochy nikdy nezapomane.

Druhé jamboree bylo u Copenhagenu v Dánsku a tam jsme si zase dobyli ostruhy svými podsadami. To ještě nikdo neviděl a byla potíž dostat prkna, protože nikdo nerozuměl, na co je chceme. Jedním z vedoucích a hlavní organizátor byl Petraš z Prahy, který uměl trochu anglicky.

V r 1929 v Arrow Park u Liverpoolu jsme se opět ukázali, protože tehdy tolik přšelo, ale naše stany s podsadami byly suché. Byl to rok, kdy Baden Powell byl prohlášen lordem of Gilwell, titul mu byl udělen na tábořišti králem a také náš velvyslanec zastoupený Honzou Mararykem mu udělil řád Bílého Lva. Ten dekret visí dodnes v bytě Lady Baden Powell v Hampton Courtu u Londýna. Čechoslováci se stali velice populární, protože chodili po náměstí v táboře v blátě a dešti zpívající si známou písničku 'Prší, prší' A tu se kde kdo naučil alespoň přzvukovat.

Náš největší kontingent se účastnil Jamboree v Godollo v Madarsku v r 1933 pod vedením bra Plajnera. Pochopitelně že nás bylo hodně a již jsme v tom uměli chodit. Tentokráte jsme nejvíce získali svými hrami, které jsme učili ostatní. V Holandsku v r 1937 bylo již tolik skautů, že pravá bratrská nálada se nedala vyvinout, jako na předešlých jamborees.

Válka přerušila pravidelný tep Jamborees a teprve v r 1947 se sjeli skauti opět ve Francii. To byl krásný tábor, stavěli jsme opět naše podsady, ale naše Poštorenská Kapela která hrála celý den si opět získala světové pověsti. Tu písničku se naučili i černoši a kde kdo. a na všech pozdějších Jamborees jsem ji slyšel. Výhoda našich skautů byla také, že hodně hochů umělo trochu anglicky a německy.

V r. 1951 v Rakousku u Bad Ischel jsme již oficiálně nebyli, ale byli tam naši skauti z Německa, a tak jsme se opět ukázali. Účastnil jsem se také konference jako člen World Committee. Bylo to malé jamboree počet byl omezen, ale atmosféra byla snad nejlepší ze všech.

V Kanadě u Niagarských vodopádů v r 1955 bylo opět několik našich skautů z Kanady, pochopitelně exulanti a před táborem Britské Columbie / kanadské provincie/ byly dva totemy, jeden indiánský a jeden skautský, které jsem navrhoval, já Čechoslovák, a s několika rovery vyřezal. Byly na 15 m vysoké a dnes stojí v cvičném táboře u Vancouveru na Pacifickém pobřeží. Dodnes jako nové.

Na Filipinách a v Marathonu, v Řecku, jsme nebyli. Sešli jsme se však opět v r 1967 v Idaho kde byla také Lady B.P. a celá řada našich starých známých.

Promeškali jsme Tokio, ale sejdem se opět v Norsku.

Také na jubilejním jamboree v r 1957 v Anglii nás bylo několik.

P o h l e d n a s k a u t i n g z v e n k u .

Vídenský professor / Vídenské university/ napsal knihu o dnešní mládeži a dotýká se také skautingu. P.Heer: Poslání mládeže .

Zmínuje se všeobecně o organizacích založených reprezentanty existujícího společenského řádu, které usilují o to, aby mládež a její entusiasm byly zapojeny do akce která vede k zachování a očistění existujících hodnot. Považuje skautskou organizaci a jednu z nejdůležitějších z nich.

O Baden Powellovi píše : 'povzbuzoval hochy, aby se organizovali v přirozených skupinkách po šesti a po sedmi pod vedením svého rádce, chlapce stejného věku. Skládali slib věrnosti Bohu a svému králi nebo svému regimu a zavazovali se pomáhat bližním v každé době. Jedním slovem, zavést kus rytířství do brutálního světa který rychle zapomínal co to je láska k bližnímu.

Zásady dnešního skautského hnutí jsou založeny na duchu samostatnosti, spolehání na sebe sama a odpovědnosti mezi mládeží. Hlavní ctností jetedy samostatnost a a pomoc druhým, kamarádství a bratrství jak doma tak i v celém světě.

Je zajímavé, že professor Heer vidí pokles skautingu ne snad v tom že totalitární režimy potlačovaly skauting ale spíše v tom, že jiné režimy používali skautské výchovy a skautských organizací k podpoře svých sobeckých politických zájmů.

Stojí to jistě za to, zamyslet se nad tím, co tento professor píše, rozhodně však cítíme všichni, že v posledních desetiletí se skauting stal daleko více s p o l k e m nežli h n u t í m a že školy i všeliké organizace mládeže přejímaly prvky skautského programu, aniž převzali skautské mravní zásady.

Vidíme stejně jako on, že skauting potřebuje nikoliv nové programy, hry, jiný druh táboření a nové směry činnosti, ale n o v é h o č i snad s t a r é h o ducha bratrství, sportsmanství, čestnosti a poctivosti a ž i v o t p o s t a v e n ý na m r a v n í c h z á s a d á c h. Prof. Heer vidí příčinu poklesu tohoto rytířství v tom, že se skautské organizace ženou za počty. N e k v a n t i t u , a l e q u a l i t u potřebují dnešní organizace mládeže, aby se staly zase h n u t í m .

LADY OLAVE BADEN - POWELL G.B.E.

I was so interested to read of your working with boys from Czechoslovakia, and Lithuania and Poland, as I visited all those countries when they were "FREE", and they were such fine Scouts there then. But they should become U.S.A. Scouts now, and make good American citizens.

My best wishes are with you for a happy GOOD gathering now soon, and big success in ALL your Scouting undertakings !

Yours affectly

Olave Baden-Powell

Perspektivy českého a slovenského exilového skautingu v Evropě

Začátkem března t.r. se sešli ve Winterthuru vůdcové a činovníci českého a slovenského exilového skautingu ze Švýcarska, Německa a Holandska, aby po několikaletém obtížném hledání správné skautské stezky dohodli společné směrnice, akce a budoucí činnost v exilu.

Uvědomující si, že tíha zodpovědnosti za kontinuitu českého a slovenského skautingu, vycházejícího z původních idejí zakladatele skautingu Roberta Baden-Powella, leží na bedrech exulantů, shodli se přítomní na těchto zásadách:

1. Veškerou svoji činnost založit na přísném dodržování skautského zákona a slibu a rozvíjet ji v duchu skautského sesterství a bratrství.

2. V programu činnosti oddílů a táborů věnovat obzvláštní pozornost dějinám, literatuře i jazyku našich národů a pěstovat dříve leckdy zanedbávaný náboženský prvek tolerantním a nevtíravým způsobem - stykem s přírodou a poznáváním jejích tajů přibližovat mládež k Bohu.

3. Usilovat o zakládání nových oddílů z řad naší exilové mládeže a pokud již existují, registrovat je u skautských svazů těch jednotlivých zemí, kde mají zajištěno plné uznání a autonomii.

4. Po dřívějších úspěšných táborech pořádat v červenci t.r. třítydenní tábory skautů, skautek, vlčat, světlušek a šotků na Zátocce dobré naděje ve Švýcarsku a obdobný tábor Severka v Německu; pokusit se i o putovní vodácký tábor.

5. Vyslat na světové skautské Jamboree NORDJAMB v Norsku skupinu našich skautů pod vedením exilových vůdců.

6. Pokračovat ve vydávání dosavadního časopisu pro mládež TAM-TAM a vytvořit předpoklady pro činovnícký časopis.

7. Usnadnit výchovu budoucích skautských vůdců a obnovení skautských vědomostí a disciplin založením Skautské edice, určené především k novému vydání osvědčených skautských příruček pro mládež, činovníky a příznivce skautingu.

8. V současné době neustavovat náčelnictva pro Evropu ani pro jednotlivé země, avšak výhledově vytvořit předpoklady pro řádně zvolený PORADNÍ KRUH ke koordinaci skautské činnosti v Evropě.

9. Udržovat bratrský styk výměnou zkušeností a spoluprací s našimi exilovými skautskými jednotkami v celém světě, zvláště pak v Americe. S přátelským porozuměním sledovat i činnost jiných demokratických organizací, usilujících o podchyčení a výchovu naší exilové mládeže. Rázně se však ohradit proti zneužívání skautského jména tam, kde činnost je v rozporu se skautskými zásadami.

10. Vyzvat ostatní skautské činovnice a činovníky, pokud souhlasí s uvedenými zásadami a rádi by spolupracovali nebo aspoň navázali kontakt, aby se přihlásili redakci čas. TAM-TAM (Tschechoslowakische Pfadfinder in der Schweiz, Postfach 120, CH-8125 ZOLLIKERBERG, SCHWEIZ).

Poradní shromáždění skautských vůdců a činovníků, které se na uvedených rámcových bodech dohodlo, reprezentovalo většinu českých a slovenských skautek a skautů dobré vůle v Evropě. Dr. Velen Fanderlik, starosta čs. skautů a další činovníci z Rakouska, Švédska, Itálie a Anglie, kteří se pro vzdálenost či jiných důvodů nemohli shromáždění zúčastnit, vyslovili dodatečně svůj plný souhlas.

» 60 « C. G. G. randtner

Jest krásný věk
těch šedesát let,
když s klidem můžeš se
ohlédnout zpět.

Pro správnou hru,
poctivost, čest.
Však řekni si:
co více jest?

Brázdu jsi oral
jak kázal Ti Pán.
Dobře, či špatně-li
víš jen Ty sám

Všechno je přechodné,
vše má svůj čas.
Přejem Ti upřímně:
za třicet zas!

Tam daleko kdes
leží Tvá zem;
jen lidská nevěle
hnala Tě sem,

Ať už máš šediny,
starostí moř;,
nedej Ti Pán Bůh již
žádné víc hoře.

Do dun a větrů
k slanému moři.
Poděkuj Bohu, že
srdce Ti hoří

Dej Ti jen zdraví,
slunce a sílu,
abys tak jako dřív
moh' se mít k dílu!

z redakcie:

Príspevky na Stopu: Br. Dan 25 Holl.guldens, br. Pytloun 10 Švajc. franks, br. Vrne 20 DM.V.C. Do .5, J.H. Dol.5. vďaka.

Články do budúceho čísla, pošlite do 15 Augusta (srpen.)

Dva články sme neuverejnili, pre nedostatok miesta. Uverejníme ich na budúce.

z los angeles. . .

Medzinárodná Skupina Skautov a Skautiek - IFOBSAG - usporiada krátky 3 dňový tábor v skautskej rezervácii amerických skautov. Tábor sa zúčastní vyše 100 skautov a skautiek, týchto narodností: Českoslov., Maďarsko, Rusko, Poľsko, Litevsko, USA a skupina ruských skautov zo San Francisca, vzdialeného asi 900 Km od tábora. Tomu sa povie skautský duch! O tábore prinesieme podrobnú správu na budúce.

Skautský letný tábor našich skautov v Los Angeles sa koná v Severnej Kalifornii a doteraz je prihlásených asi 30 účastníkov.

Skupina Explorers pripravuje svoj tradičný "puťák".

K o n e c S k a u t a E x u l a n t a .

Tento časopis, vedený prof. J. Kratochvílem který se vzdal svých skautských funkcí přestal vycházet. Objevil se však nový časopis mládeže pod jménem: J.K. Baby naší čs. mládeži v exilu a v zahraničí. a v podtitulku: Dříve Skaut Exulant. Nezávislý dětský časopis věnovaný čs. skautům, skautkám, Orlíkům, Sokolíkům a ostatní mládeži v zahraničí a v exilu.

Skaut Exulant vycházel od r 1953 většinou pro potřebu Dálkové Skoly a nyl psán skoro výhradně J.K. Babym. V r 1968, když se u nás obnovil skauting, byl přejmenován na Čs. skaut v Zahraničí ale po roce 1971 se opět změnil na starý název Skaut Exulant. První číslo má jen dvě stránky obsahující článek o TGM a a druhý o Svatém Roku 1975.

N a š i s k a u t i n a J a m b o r e e .

Podle dosavadních zpráv účastní se Jamboree v Norsku dvě skupiny našich skautů, jedna z Německa a jedna ze Švýcar. Jsou zařazeni jako cizojazyčná skupina výpravy německých skautů pod vedením vlastních vedoucích a bude jich celkem asi dvacet.

Je to poprvé po letech, kdy naši skauti exulanti se účastní jako vlastní skupina skautská a nikoliv jen jako jednotlivci v cizích kořtingentech, nebo jenom jako hosté.

Celá řada našich skautů a vedoucích se ovšem účastní jako hosté, stejně jako mnoho jiných skautských funkcionářů jiných zemí, protože počet dospělých osob je omezen jen na vedoucí skupin chlapců. Ti ostatní mohou jít jenom jako hosté.

S c h ů z k a n a š i c h č i n o v n í k ů

Naši skautští činovníci, kteří stráví několik dní na Jamboree a jiní, kteří budou v Evropě se sejdou na schůzce v táboře Severka pravděpodobně kolem 8. srpna. Schůzky se účastní také br. Velen.

N a š i S k a u t i v R a k o u s k u .

Oddíl našich chlapců a skupina děvčat se zorganizovala ve Vídni pod patronání Rakouských skautů. Mají svou klubovnu a očekává se, že v nejbližší době vzniknou další oddíly. Zatím vede oddíl br. Aquila.

N o v á O r g a n i s a c e našich skautů v N ě m e c k u .

Jak jsme oznámili v minulém čísle STOPy resignoval br. Baby-Kratochvíl a složil své funkce ve skautingu, aby se mohl dále věnovat svým vědeckým pracem.

Také dekrety bra Zdenka Brzoně, tajemníka naší skautské organizace v Německu byly zrušeny. Stejně byl zrušen dekret, kterým byl ustanoven br. Jaroslav Dbalý vedoucím jednotek našich skautů ve Švýcarsku.

Náčelník pro Německo a Evropu nebude zatím ustanoven až se poměry v Evropě ustálí. Doufáme, že v podzimním čísle STOPy budeme moci přinést již bližší zprávy o reorganizaci.

Velen

Quo Vadis Zapadni Svete ?

Kdy a kde to skonci ? Cely ohromny organisacni tvorivy process, který se prejme před našima očima odehrava, není jen tak nahodny, ma urcity, presny ucel. Důkaz toho jest uzasna ucelnost, jekou se zastupci urcitych statu honosi! To znamena, ze nekoneji nic cil. Dle techto zastupcu je jako prvek a zivot sem, musi vzestupnem, k tak zvanim kam. Bohuzel, je i nekolik nasich clesich rad nepokoj, rozklad a nici " Jedno- se, pospeje

RUSKO

zbytecneho, vsechno ma svuj to velika myslenka která je vsak dale tvorit ve smeru lepsim pomerum a podmínu který prinasi do naštu a Svornost ". Ptem vyvoj vsech

svetu dale a dale bez krestan- ka, by zastavil ten postup Zapadni svet již ztratil Vy- Vietnam, Cambodiu, atd, co bude

stvi a do leva ? Nenajde se nikdo techto teroristických živlu? chodni Evropu, Etiopiu, Portugal, další, snad Zapadni Evropa?

Misto abychom my vsichni pracovali svet, aby vyvoj vsech svetu splnen byl zakon lidskosti, prave vyssi dokonalosti a tím zajisten jeden k druhemu. Cele toto terosi dle nami chapane pravdy a logi- jsem postavil Boha a dusi jako nasi definice pravdy / kterou nezna neko- jako nasledky a bedy necnosti v sobe tlivce i cele lidstvo, jez skyta prav- tri odstavce "Skautsho zakona " : je verny a oddany, 10. Skaut je " SKAUTSICH " ! Nekolik nasich kod napln skautskeho zakana a ne, urceni již svym rozumem, spolupra- chopeni jsoucnosti z rozumu nesmi pravdu nutno bojovati. Kristus bo- hral/zdanlive/. Podlehl zlu a po nem

vali jednotne a svorne, informo- dospel k dokonalsim metam, aby kazdeho jednotlivce a urceni nej- byl zivot v miru a klidu a v ucte risticke dejstvi vysvetlil jsem ky. Zjistil a do jasneho svetla myslenku a její vecne trvani. Vedle lik nasich skautu/, lzi a zla vubec, skryvaji a ohromne vyhody pro jedno- da a dobro vubec. Chci jenom uvesti 1. Skaut je pravdomluvny, 2. Skaut cisty v myslenkach, slovech i skautu by mela studovat filosofic- snazit se ho zmenit. Skauti jsou covat na zdokonaleni lidstva. Po- byti tizivym, ale radostnym. Pro joval proti zlu, ale tento boj pro- mozi jini a nasledek toho jest

ze láska a cnosti vůbec jsou definovány jako slabost a zlo, hrubá síla jest respektována. Pravdu a spravedlnost nutno bránit a hájit důsledně a energicky, - jen tak vyplníme účel svého života.

Bedrich

Kde byl náš domov ?

Na dalekém východě, uprostřed Evropy jest vlast našich rodičů. Jest to Republika Česko-Slovenská. Čechy, Morava, Slezsko, Slovensko a /1 ukradená/ Podkarpatská Rus tvorila tuto republiku, která ac poměrně mladá, těšila se pěkně pověstí. Česko-Slovensko patřilo mezi nejkrásnější země světa a Čecho-Slováci rádi se mezi nejvzdělanější národy. My skauti, jsme opravdu hrdí na svou vlast, dnes pro nás tak vzdálenou zemí smutku, uchvacenou spary vetřelců. Domov je zakletý v slzách, prolitých nad ztraceným a uloupeným stěštěm. Vlast, domov je vzdálená oáza lásky a radosti, obětována ostatným drátem. Náš domov se chvěje stěštěm medlíteb, jimž nasloucháme v nitru za studených nocí.

Rádi přivíme se z minulosti a z naší práce v cizině, utrpení i vítězství našich předků.

Za pradávnych dob byla země naše pouští. Lidé lovili tu zvěř, ptactvo a ryby, nebo pasli stáda dobytka. Tak se stalo, že žili v jednom místě jen po jistou dobu, dříve našli si obživu a pak museli stěhovat se dále. Kolik takových stěhovavých, kočovných národů přešlo naší vlast, není nám známo.

Dovídáme se teprve o "Bojích", kteří jste dávno před Kristem tam žili; pojmenovali si nynější českou zemi Bojhemum, ze kteréhož slova vzniklo slovo Bohemia. Bojové přišli pryč z Francie, která se tehdy jmenovala Gallie. V prvním století před Kristem bojovali Rimani proti Gallum a Bojové, jakožto rovní bratři, šli jim na pomoc. Z válek těchto vícekrát se však nvrátili a zatím opanoval zemi jiný národ německý, který se jmenoval Markomani. To bylo krátce před narozením Kristovým. Vůdci Markomanu Marobudovi se země zalíbila, takže učinil jí středem své velké říše. Markomani obývali naši zemi hnedle po pět set let.

V 5. století po Kristu přihnali se do Evropy divoký národ Huni. Jako povodni velili se divosí od východu; celá Evropa před nimi se třásla. Žádný jednotlivý národ nemohl se před nimi ubránit. Kam vnikli Hunové, odtamtud ozýval se plác, tam se vraždilo, loupilo a palilo vše co bylo v cestě, tak jako dnes co přišlo z Ruska! Tam, kde rozprostírá se dnes velká komunistická republika ruská, tam od nepamatných dob žili starí Slované a odtamtud čas od času stěhovaly se velké zastupy na západ, aby zabíraly nová a lepší místa. Jeden takový veliký zastup lidu přiveden byl pryč starickým vůdcem Čechem až k hore Rípu a penevadz země byla prázdná a vyhovovala v každém ohledu všem požadavkům, byla lidem tímto zabráněna a po svém vůdci "ČECHY" nazvána.

Zde jsou pochované naši rodiče, naši "MAMINKY", je kveten a my vzpomínáme!

Slyš, maminko, co zde píše
nitra mého bolného hlasu:
Ve vzpomínkách dal a vyše
za Tebou se pustím zas!"

BEDRICH